

Landet. Det har ganske rigtig vist sig, at der mellem de forskjellige lægekundige Autoriteter og mellem de forskjellige Amtmænd, der have havt Leilighed til at udtale sig om Sagen, har været meget delte Meninger, og det er jo Noget, jeg maatte sige mig selv, at jeg ved at bringe denne Sag frem, hvorom der vil kunne tales med saa megen Sagkundskab fra forskjellige Sider, rimeligvis bereder mig selv en Kamp med modstaaende Anskuelse. Jeg nærer en levende Følelse af den store Vigtighed at forbedre Jordemødrenes Stilling, og forsaavidt vedfænder jeg mig, at jeg har særlig Interesse for Jordemødrene; men det gaar mig, som det er gaaet den ærede 1ste Landssthingsmand for 2den Kreds (Haffner), at, naar jeg interesserer mig for Jordemødrene, gjør jeg det ikke saa meget for Jordemødrenes egen Skyld som for Befolkningens Skyld, for hvilken det er af største Betydning, at Jordemødrenes Institution udvilles og holdes i Hævd paa behørig Maade. Da de første Lædere havde havt Ordet, var jeg tilbøjelig til at lykønske mig selv til den gode Stemming for Jordemødrene. Den ærede første Læser (Haffner) erklærede jo nemlig, at han endog saa kunde være villig til at gaa videre i Forbedring af deres Stilling, end det var foreslaaet af Ministeren. Desværre forekommer det mig, at denne Stemming efterhaanden er bleven svagere og svagere, og en æret Læser har endog sagt om Jordemødrenes særlig privilegerede og begunstigede Stilling. Det maa jeg tilstaa har overrasket mig meget. Jeg har efter de forskjellige Oplysninger, der ere indkomne til Ministeriet, Grund til at tro, at Gjennemsnitsindtægten for Jordemødre her i Landet, bortset fra de lovbestemte Naturalpræstationer, kan sættes til omtrent 170 Rd. Jeg skal henstille, om man herefter egentlig har megen Grund til just at tale meget om den fortrinlige Stilling, hvort Jordemødrene forsaavidt befinde sig. Det høitærede Medlem, til hvem jeg sigter, nemlig den 2den Landssthingsmand for 9de Kreds (Gstrup), udtalte ogsaa den Sætning, at det selvfølgelig ikke kan forlanges, at der skulde tilbeles Jordemødrene en fast Løn for de Bestillingsforpligtelser, der paahvile dem, som kunde være tilstrækkelig for dem til deraf at leve. Nei, det er der ogsaa ganske vist Ingen, der har forlangt; men jeg beder erindret, hvilke faste Emolumenter det er, der nu tillægges Jordemødrene, og hvilke Emolumenter der er Tale om i Fremtiden at tillægge dem. Det er nu en fast Pengeløn af 30 Rd. aarlig med Udfigt til et Alderstillelag af 10 Rd. efter 10 Aars god Tjeneste, foruden de omtalte Naturalpræstationer. Der er vist Ingen, der luller sig i den Drøm, at Jordemødrene skulde kunne leve af denne faste Løn; foruden den faste Løn have de ganske vist Afgang til privat Erhverv, men jeg beder vel erindret, at de have intet Monopol; Konkurrencen er forsaavidt fri, som de fast ansatte Jordemødre ikke kunne modsætte sig, at der kommer endogaa

et meget stort Antal Konkurrenter ved Siden af dem. Desuden er den Betaling, de faae for deres private Praxis, i Virkeligheden reguleret af Lovgivningen, ganske vist ikke paa den Maade, at man har foreskrevet et Maximum for, hvad der maa ydes, men paaden Maade, at der er foreskrevet en Minimumsbetaling, men det kunde dog nok være, at, naar Lovgivningen gjentagne Gange har foreskrevet visse Læster, foreskrevet den Betaling, der bliver at yde af de paagjældende Personer, der benytte Jordemødrenes Hjælp, saa ville saadanne Læster i Virkeligheden være en ikke ganske ubetydelig Indflydelse paa, hvad der i Gjerningen ydes til Jordemødrene. Ervede Medlemmer have vel forsikret, at det skal være almindeligt, at der ydes Jordemødre endog meget mere, end Læsten foreskriver. Jeg siger dertil, at jeg veed meget vel, at der i de rige Egne i Reglen ydes mere end Læsten; dog tror jeg, at man gjør sig for store Forestillinger om det Tillæg, der frivillig ydes Jordemødrene. Det er jo saaledes blandt Andet oplyst, at i en af de mest velhavende Egne overstiger ganske vist det, der ydes i Betaling til Jordemødrene, ikke lidet, hvad Betalingen vilde være efter Læsten, men den naaer dog ikke op til det Dobbelte af Læsten, det naaer vel omtrent til $\frac{3}{4}$ over Læsten. Men i Forbindelse hermed foreligger der Vidnesbyrd fra mange Egne, som gaa ud paa, at det er ganske sjældent, at der ydes Mere, end Læsten foreskriver, og dette gjælder navnlig om de fattige og mindre stærkt befolkede Egne. Det forekommer mig altsaa som sagt, at der er god Grund til at forbedre Jordemødrenes Stilling. — Men man kunde da maaske gaa den Vej, der blev antydnet af den ærede 2den Landssthingsmand for 9de Kreds (Gstrup). Man skulde derefter overlade det Hele til Amtsraadenes Forsorg, da Amtsraadene ere de, der bedst forstaa sig paa de Ting, mente det ærede Medlem, og man kunde forudsætte, at, naar man gav dem Frihed, og man her gjennemførte den smukke Tanke om Kommunalraadens Selvstyrelse, vilde Alt blive ordnet paa den skønneste Maade. Jeg beklager, at jeg ikke kan slutte mig til det ærede Medlem med Hensyn til den Anvendelse, han har villet give den omtalte smukke Tanke, i hvilken han veed, at jeg iøvrigt er enig med ham, og det ærede Medlem er selv Skyld i, at jeg ikke i denne Henseende kan dele hans Anskuelse. Det ærede Medlem har nemlig stærkt fremhævet, hvorledes det overveende Antal af de Amtsraad, der have udtalt sig i Sagen, have udtalt sig mod en Forhøjelse af Jordemødrenes Lønning, og han har bemærket, at forsaavidt det Amtsraad, hvoraf det ærede Medlem selv er Medlem, ikke allerede har maattet udtalt sig om Sagen, turde han forsikre, at ogsaa det vilde udtale sig meget bestemt imod en Forhøjelse af Jordemødrenes Lønning. Nu henstiller jeg til det ærede Landssting, om man kan gaa ud fra, at Justitsministeren i dette Tilfælde kunde føle sig